

OWCZAREK PIRENEJSKI DŁUGOWŁOSY (FCI 141)

TEKST ANGIELSKI WZORCA: P.Jeans-Brown, konsultacja A.Pecoult/
R.Triquet. / 25.05.2009 /

Wersja polska: grudzień 2010

KRAJ POCHODZENIA: Francja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 13.03.2001

UŻYTKOWOŚĆ: Pies owczarski wykorzystywany na pastwiskach i w gospodarstwach Pirenejów.

KLASYFIKACJA FCI : Grupa I Psy pasterskie i zaganiające.
Seksja 1 Psy pasterskie.
Obowiązują próby pracy.

POCHODZENIE: Rasa ta, hodowana dla celów użytkowych, pozostawała praktycznie nieznana poza rejonem swego występowania aż do początków XX wieku. Owczarki pirenejskie występują w rozmaitych lokalnych typach, różniących się wielkością i rodzajem sierści, ale ich charakter i zachowanie są zawsze takie same. Pierwsze wzorce rasy powstały w roku 1921 i 1925, i od tamtej pory właściwie nie uległy zmianom. Pierwszy wzorzec powstawał w latach 1921 – 1925 , a jego autorem był Mr. Bernard Sénac-Lagrange. Zmieniany był za czasów jego prezydencji, a potem jeszcze za czasów prezydentury Charlesa Duconte (1954-1986), Guy Mansencala (1986-2000) i Alaina Pécoult (od 2000-...), we współpracy z Raymondem Triquet od 2001.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies wykazujący maksimum energii przy możliwie niewielkich rozmiarach. Wyraz nieustannie ożywiony i bystry, szybkie ruchy i reakcje, wszystko to nadaje owczarkowi pirenejskiemu charakterystyczny wygląd, zdecydowanie wyróżniający go spośród innych ras.

WAŻNE PROPORCJE:

- Mózgoczaszka mniej więcej tak samo szeroka, jak długa.
- Kufa krótsza od mózgoczaszki w proporcji 1/3 do 2/3.
- Długość tułowia większa od wysokości w kłębie.
- Odległość od łokcia do podłoża większa, niż połowa wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Owczarek pirenejski jest odważnym, bystrym małym psem, samodzielnym i nadzwyczaj oddanym swemu panu.

Wrodzona samodzielność powoduje, że trzeba go starannie wychować, aby jego energia wykorzystana była w pożądanym kierunku i z największym pożytkiem. Zwykle jest nieufny wobec obcych.

GŁOWA: Trójkątnego kształtu.

MÓZGOCZASZKA:

CZASZKA: Średniej wielkości, niemal płaska, lekko zaokrąglona po bokach, bruzda czołowa ledwie zauważalna, a guz potyliczny tylko odrobinę zaznaczony. Mniej więcej tak samo szeroka, jak długa, z przodu płynnie przechodzi w kufę.

STOP: Ledwie widoczny.

TRZEWIOCZASZKA:

NOS: Czarny.

KUFA: Grzbiet nosa prosty, kufa nieco krótsza od mózgoczaszki, trójkątnego kształtu, ale nie szpiczasta.

WARGI: Niezbyt grube, przykrywające całkowicie zęby, bez wyraźnych kącików. Krawędzie warg i podniebienie czarne lub z przewagą czerni.

UZĘBIENIE: Pełne. Kły duże. Zgryz nożycowy, ścisły, bez utraty kontaktu pomiędzy siekaczami. Dopuszczalny zgryz cęgowy.

OCZY: Wyraziste, trochę w kształcie migdała, ciemnobrązowe. Nie są ani wypukłe, ani głęboko osadzone. Oko porcelanowe dopuszczalne u psów maści arlekin (marmurkowych) lub łupkowo szarej, dla których są wręcz charakterystyczne. Powieki czarne, bez względu na umaszczenie.

USZY: Trójkątne, cienkie, ostro zakończone, załamane, płaskie i bardzo ruchliwe. Przy pobudzeniu, gdy patrzeć na nie od przodu, krawędzie załamania są przedłużeniem górnej krawędzi czaszki. Uszy mogą być też załamane tylko częściowo, wtedy od nasady są stojące i ruchliwe, a załamane są na ostatniej jednej trzeciej długości (idealnie), i symetrycznie skierowane do przodu lub na boki.

SZYJA: Raczej długa i dobrze umięśniona, wychodząca wysoko z łopatek.

TUŁÓW: Mocny, ale nie ciężki, umięśniony i suchy.

LINIA GÓRNA: Opadająca.

KŁĄB: Wyraźny.

GRZBIET: Dosyć długi i mocny.

LĘDŹWIE: Krótkie, lekko wysklepione, choć optycznie wydają się bardziej, bo sierść na zadzie i udach jest najobfitsza.

ZAD: Dość krótki i raczej spadzisty.

KLATKA PIERSIOWA: Przeciętnie rozbudowana, sięga łokcia. Żebra lekko zaokrąglone.

SŁABIZNA: Nieznacznie zapadnięta.

OGON: Dobrze owłosiony, niezbyt długi, nisko osadzony, haczykowato zakończony. Przy pobudzeniu ogon powinien co najwyżej tylko trochę wznosić się powyżej grzbietu. Tam, gdzie nie jest to zabronione, ogon może być obcięty. Dopuszczalny jest ogon szczątkowy.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Proste, suche, o wyraźnych ścięgnach i obfitych piórach.

ŁOPATKA: Dość długa, lekko skośnie ustawiona.

RAMIĘ: Średniej długości, umiarkowanie skośnie ustawione.

PODRAMIE: Proste.

NADGARSTEK: Wyraźny.

ŚRÓDREČZE: Lekko nachylone.

ŁAPA: Sucha, dosyć płaska, wyraźnie owalna. Opuszki ciemne. Pazury mocne, małe, niewidoczne wśród sierści, rosnącej także między palcami i opuszkami.

KOŃCZYNY TYLNE: Dość głęboko kątowne. Psy o włosie półdługim nie mają piór.

UDO: Niezbyt długie, ukośnie ustawione, o potężnych, wyraźnych mięśniach.

KOLANO: Dobrze kątowne, skierowane prosto do przodu.

PODUDZIE: Dostyć długie i skośnie ustawione.

STAW SKOKOWY: Nisko umiejscowiony, suchy, dobrze kątowny. Stawy skokowe mogą być zbliżone do siebie.

ŚRÓDSTOPIE: Prostopadłe do podłoża lub leciutko nachylone.

ŁAPA: Sucha, dosyć płaska, wyraźnie owalna. Opuszki ciemne. Pazury mocne, małe, niewidoczne wśród sierści, rosnącej także między palcami i opuszkami.

WILCZE PAZURY: Mogą występować, pojedyncze lub podwójne.

RUCH: W stępie owczarek pirenejski porusza się krokiem raczej krótkim. Najbardziej typowym tempem jest kłus, który powinien być swobodny i dziarski. W wolnym kłusie głowa trzymana jest wysoko, w miarę zwiększania tempa – coraz niżej, aż do linii grzbietu. Łapy nie mogą być podnoszone wysoko, ruch powinien być niski, a łapy muskać ziemię.

SKÓRA: Cienka, zwykle z ciemniejszymi plamami, bez względu na umaszczenie.

SZATA:

SIERŚĆ: Długa lub półdługa, zawsze gęsta, prawie prosta lub lekko falista, na zadzie i udach najobfitsza i trochę wełnista. Struktura sierści pośrednia między kozią a wełną owczą. U niektórych psów sierść twarda i wełnista tworzy sznury lub wstążki, zwane „cadenettes”, a nawet zbite płaty, zwane „matelotes”, pokrywające cały zad. „Cadenettes” mogą tworzyć się także na klatce piersiowej i w okolicach łokci. Na kufie włos krótszy i nie tak gęsty, na jej końcu lub i na

całej długości leży gładko, w kierunku od nosa do oczu. Dłuższy na bokach kufy i policzkach, ułożony tak, jakby wiatr zwiewał go ku tyłowi. Oczy muszą być dobrze widoczne, nie przesłonięte włosami.

MAŚĆ: Płowa jasna lub ciemna, z czarnym nalotem lub bez niego, czasami z małymi białymi znaczeniami na klatce piersiowej i kończynach; szara jasna lub ciemna, często z niewielkimi białymi znaczeniami na głowie, klatce piersiowej i kończynach; niebieska z czarnymi plamami (arlekin, łupkowa). Występuje także maść pręgowana, czarna lub czarna z białymi znaczeniami (ograniczonymi). Preferowane maści jednolite.

WIELKOŚĆ:

WYSOKOŚĆ W KLĘBIE: Pies 42 do 48 cm.

Suka 40 do 46 cm.

Dopuszczalna tolerancja o 2 cm w górę, jeśli pies jest doskonały w typie.

WADY: Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY DUŻE

Wrażenie ogólne:

- Budowa ciężka, brak temperamentu

Głowa:

- Wysklepiona, wypukłe czoło, stop zbyt wyraźny lub całkiem niewidoczny.

Kufa:

- Głęboka, graniasta, brak pigmentacji nosa lub warg.

Oczy:

- Jasne, o dzikim wyrazie, brak pigmentacji powiek.

Ogon:

- Zakręcony nad grzbietem, zarzucony na grzbiet („wiewiórczy”), zrośnięte kręgi.

Szata:

- Włos na głowie zbyt obfity, zwłaszcza gdy zasłania oczy, lub na kufie, gdy tworzy wąsy. Sierść miękka, kędzierzawa, lokowata, szorstka, szata nie dość gęsta.
- Biel zajmująca więcej, niż jedną trzecią powierzchni ciała. Maść arlekinowa bez wyraźnego kontrastu między tłem a czarnymi plamami lub z rudym nalotem. Maść mocno rozjaśniona, czarna z podpalaniem na głowie i kończynach.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE

Zachowanie/temperament:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.

Nos/powieki:

- Barwy innej niż jednolicie czarna.

Uzębienie:

- Przodozgrzyz lub tyłozgrzyz, deformacje szczęk. Brak więcej, niż 2 zębów (P1 nie są liczone). Pies musi mieć wszystkie kły i łamacze (P4 w szczęcie i M1 w zuchwie).

Uszy:

- Zupełnie stojące.

Oczy:

- Porcelanowe u psów maści innej, niż arlekin i łupkowej. Cieliste powieki. Oczy jasno żółte.

Ogon:

- Martwo wiszący.

Szata:

- Kędzierzawa.

Maść:

- Biała lub jakakolwiek inna, niż wymienione we wzorcu. Biel obejmująca więcej, jak 1/3 powierzchni ciała.

Wielkość:

- Poza limitem.

Size :

- Outside the limits.

Any dog clearly showing physical or behavioural abnormalities shall be disqualified.

N.B. : Male animals should have two apparently normal testicles fully descended into the scrotum.

Wrażenie ogólne:

- Pies ciężki, ospały, nie dość suchy, o flegmatycznym wyrazie.

Głowa:

- Mocno wysklepiona, kopulasta, z wysklepionym czołem; stop mocny lub zupełny jego brak.

Kufa:

- Głęboka, graniasta, brak pigmentacji nosa lub warg.

Oczy:

- Jasne lub o dzikim wyrazie, brak pigmentacji powiek.

Uszy:

- Grube, ciężkie, wiszące płasko przy głowie, nierówno noszone.

Tail :

- **Tail curled on or over the loin; “squirrel tail” (carried horizontally over the back); fused vertebrae.**

-

Szyja:

- Gruba lub cienka, głowa wbita w łopatki.

Tułów:

- Grzbiet garbaty lub zapadnięty, brzuch obwisły lub charci.
- Tułów krępy, sylwetka kwadratowa, grzbiet i zad proste.

Ogon:

- Bez haczyka na końcu.

Kończyny przednie:

- Krzywe, z podwójnymi wilczymi pazurami.

Łopatka:

- Zbyt stroma lub krótka.

Kończyny tylne:

- Strome, krzywe.

Łapy:

- Masywne, kocie, długie lub białe pazury.

Sierść:

- Zbyt obfita na głowie, zwłaszcza, jeśli zakrywa oczy i tworzy brodę i wąsy na kufie. Nieprawidłowej struktury – miękka, drucziana, kędzierzawa lub lokowata. Nie dość gęsta, bez podszerstka.

Maść:

- Biel na więcej, niż jednej trzeciej powierzchni ciała. Brak kontrastu między barwą szarą i czarną lub rudy nalot u arlekinów. Barwa wyraźnie rozjaśniona. Maść czarna z podpalaniem.

Ruch:

- Drobiańczy, związany, wysoko podnoszone łapy.

WADY DUŻE:

Uszy:

- Całkiem stojące, gdy nie są obcięte.

Ogon:

- Ciasno zwinięty lub noszony zakręcony nad grzbietem.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Zachowanie/Temperament:

- Agresywne lub zdecydowanie lękliwe.

Maść:

- Biała lub inna, niż wymienione we wzorcu.

Nos:

- Nie całkiem czarny.

Szczęki:

- Przodozgryz lub tyłozgryz, deformacje szczęk.

Oczy:

- Porcelanowe u psów maści innej, niż arlekin i łupkowszara. Powieki barwy mięsa. Tęczówka jasnożółta.

Wielkość:

- Poza limitem.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.